

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΗ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τών ὁρων μας μεταβολή ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
 Συνδρομὴ γὰρ κάθε χρόνῳ—ὁ κ τ ῶ φ ρ ἄ γ κ α εἶ ν α ι μ ὶ ν ο
 Γὰρ τὰ ξένα ὁμοῦς μέρη—δ ἔ κ α φ ρ ἄ γ κ α κ αὶ ὄ τ ῶ χ ἔ ρ ι

Εἰς γινώσιν φέρομεν παντὸς εὐμοῦσου τσελεπή
 ἔτι πελοῦμεν σώματα «Ρωμιοῦ» ἀνελλιπή
 μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν, κ' ὅποιος ἀπ' ἔξω θέλει
 δὲν θὰ πληρώσῃ δι' αὐτὰ Ταχυδρομείων τέλη.

Ὅγδοον κ' εἰκοστὸν μετροῦντες χρόνον
 ἐδρεῖομεν στήν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Ἐτος χίμα δώδεκα κ' ἔνηκός ἀκόμα,
 ἔλοι τὴν Ἀνόρθωσι θάχουνε στὸ στόμα.

Ὁκτωβρίου δεκατρεῖς,
 Χαῖρ' Ἑλληνικῆ Πατρίδι.

Πόντος χίλια καὶ διακόσα κ' εἰκοσιὰ τὰ συγγράμματα,
 πανηγύρι στήν πατρίδα τοῦ μεγάλου Μακεδόνος.

**Μὲ μὰ φωνή
 ὅσῃ γαλανή.**

Ὡμαίαις ξεδιπλώθηκαν μεταξοκεντημέναις,
 αἰς στήν Ἁγία Τράπεζα τῆς ἔχουσι ἀγασμέναις.
 Πανάκι, ποῦ τὸ ἔλογισε Μητροπολίτη χερσὶ,
 πανάκι, ποῦ τὴν ἄνοιξε ὅσῃ χαμιωνὰ θὰ φέρῃ,
 ποῦ τώρα μὲ καρδιόκτυπο κανένας τάντι κρύζει,
 αἰ σταυροφόρος Βασιλιῆς τὸ βλέπει καὶ θαυμάζει.

Πανάκι, ποῦ τὸ καρτεροῦν
 ὅσῃ δόλιο Κακο-Σοῦλι,
 πανάκι, ποῦ τὸ λαχταροῦν
 βασανισμένοι δοῦλοι.

Πανί, ποῦ τοῦτο τὸν καιρὸ
 Ρηγάδες τὸ λατρεύουν,
 καὶ τοῦ Ζαλόγγου τὸ χορὸ
 τριγύρω του χορεύουν.

Κι' ἐγὼ θέλω κάποιον ὄμοιο
 ὅσῃ πανάκι μὰς νὰ πῶ...
 νάτο νάτο... γαροπὸ
 κωματίζει καὶ ὅσῃ Ἄθιμο.

Σήμερα φωτοβολεῖ
 μὲ τὸν ἥλιο καὶ μὲ τὰστρα,
 καὶ παῖδ' ἀντιλαλεῖ,
 καὶ στηλόνεται εἰς κάστρα.

Νάτο τὸ γαλανό!..
 ἀπὸ τὸ κῆμα βγαίνει,

κι' ἀπὸ τὸν οὐρανὸ
 τοῦα νὰ κατεβαίνει.

Τὸ βλέπω σὲ στεριάσῃ,
 τὸ βλέπω σὲ πελάγῃ...
 ὅσῃ φῶς του ληρόνου πάγου
 καὶ λάμπουν λευθεριάσῃ.

Αὐτὸ πτερὰ χαρίζει εἰς νεοσσὸς ἀπτεροῦς
 καὶ στήθεθ' δυναμόσῃ...
 τί δύναμι τὴν ἔχει, καὶ δούλους κ' ἔλευθεροῦς
 εἰς ἕνα τοὺς ἐνόσῃ;

Προσευχάσῃ γὰρ τὴ Σημαία ψιθυρίζουν τόσα χεῖλη,
 κ' ἀπὸ τὴν Ὁραία Πύλη
 βλέπω σήμερα νὰ βγαίνει
 δοξαστὴ κ' εὐλογημένη.

Κύτταζε τὴν σταυροφόρα,
 πέσε καὶ προσκύνῃσέ τὴν,
 καὶ μὲ νέους ὄμοιους τώρα
 ἐμπνευσμένους ἰμνησέ τὴν.

Χρόνοι πέρασαν μακροί,
 καὶ μεγάλοι καὶ μικροί
 ἔμπρὸς τῆς τῶρα στέκουσι ἰσοί.

Καὶ ροδίζουσα νεότης
 ὄμοιο κἀνεῖ ὅσῃ σταυρὸ τῆς
 πῶς γὰρ αὐτὴν θὰ πολεμήσῃ.

Σημαία λατρευτή,
σκύβουν εμπρός της όλοι,
τὴν διαλαλοῦν Στρατοί,
τὴν διαλαλοῦν καὶ Στόλοι.

Βροντὴ παιάνων,
βροντὴ τυμπάνων,
ἤχοι φορμύγων,
ἤχοι σαλπύγων.

* Ἀστροπελέκη
καὶ ἄρματωσάκις,
βροντοῦν τουρέκια
καὶ σ' Ἐκκλησιαίς.

* Ἄρης αἰματηρός,
πόλεμος ἱερός
σ' τὸ πλάγι τῆς μουγκρίζει.

* Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς καὶ ἕκτενος
ὁ Φραγκολεβαντίνος
τὴν βλέπει καὶ θαυμάζει.

* Ὀλόφωτη διαβαίνει κάμπους, δουνά, λαγκάδια,
καὶ τὴν ψυχὴ τὴν κρούα, καὶ τὴν ψυχὴ τὴν ἀδεῖα,
μὲ πίστι τὴν γεμίζει, μὲ θάρρος καὶ μ' ἐλπίδα,
καὶ λαχταρᾷ πατρίδα.

Νάτην νάτην, κυματίζει καὶ ἀλαλάζει κάθε στόμα
καὶ βροντᾷ βαρὺ κανόνι,
καὶ ὅσοι πέφτουνε γὰρ τούτη, τὸ γαλάζιο τῆς τὸ χρώμα
τὰ κορμιά τῶν σεβασόνει.

Τὸ θῆμα παυό,
ἢ σάλπιγξ ἤγει
μεγάλων πολεμῶν.

* Ἄς πέσουν Ντιθάνια,
καὶ ἔμπρός' στὰ Βαλκάνια,
ποῦ σείνουν τὸν Αἴμα.

Σημαία τὴν πλάσι,
τὸ γένος ἰσκιόνει,
τὴν ἔχουν ἀγάσει
τῶν σκλάβων οἱ πόνοι.

Τὴν ἔχουν ἀγάσει μουγγιρίσματα βράχων
καὶ κλύδωνες πάλης,
τὴν ἔχουν ἀγάσει τὰ χέρια προμάχων
ιδεῖς μεγάλης.

Τὴν ἔχουν ἀγάσει τὰ πάθη μαρτύρων,
ποῦ τώρα πετοῦνε σὲ κόσμοις ὀνείρων,
τὴν ἔχουν ἀγάσει θυσιάς ἀγόνων,
τὴν ἔχουν ἀγάσει βωμοὶ τῶν προγόνων.

Σύμβολό μας γαλανό,
ποῦ πανύμνητο πετᾷ,
τρώακις φωνᾷ χασάπη.

Κι' ὅπως ἄλλοτε τρανὸ
'στοῦ Σταυροῦ τοὺς μαχητάς
σκόρπα νίκη, σκυρ ἀγάπη.

* Ὀνειρο ζυπνᾷ γαλάζιο τοὺς Χριστιανοὺς Ρηγάδες,
καὶ πηγαίνουν χέρι χέρι,
ὄνειρο ζυπνᾷ γαλάζιο τῶν φοιτῶν τοὺς Ραγιάδες,
καὶ φουκτόνουνε μαχαίρι.

Μὲ τὴν γαλανὴ βροντᾷτε,
ποῦγε τόση καταπόνημα,
νὰ τὴν ἴδουνε καὶ οἱ Προστάται,
ποῦ τὴν περιγελοῦσαν χρόνια.

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος, ὁ καθέννας γέτος σκέτος.

Σῆμα καὶ σύ, τρελλὲ μου,
καὶ μὴ σὲ καπνεῖδες
'μιλῆς μὲ κουνεῖδες
γὰρ σγῆδια πολέμου.

Μὴν κάθεσ' ἴδῳ πέρα
νὰ κοπανῆς ἀέρα.
Φιλότιμος ἂν εἶσαι
μὴ χάσκης ἀδρανῆς,
καὶ σὺ νὰ συγκινῆσαι
καὶ ἄλλους νὰ συγκινήσι.

Τῆς κοιλίας τὸν ἀγῶνα
ἔξεχαστον, τεμπέλιχά...
σῦρε μὲς' στὴν Ἐλισσῶνα
καὶ σ' τῆς Πέτρας τὰ Στενά.

Σὺρ' ἐκεῖ, ποῦ πέφτει θόλι,
σὺρ' ἐκεῖ, ποῦ πέφτει μπάλα,
σὺρ' ἐκεῖ, ποῦ πᾶνε Στόλοι
καὶ ἄρματα Στρατῶν μεγάλα.

Σὲ Συντάγματα καὶ λόχους
νέον φρόνημ' ἀναξή...
πήγαινε μὲ Διαδέχουσι
καὶ μὲ Πρίγκηπας μαζί.

Πήγαινε μὲ τοὺς προμάχους, πήγαινε μὲ τοὺς σωτήρας,
πρόσφερε γὰρ τὸν ἀγῶνα καὶ τὸν ὀβολὸν τῆς χήρας,
καὶ μὴ σφίγγῃς τὸ πουγγί σου μὲ διδμάτια σὰν γαριδά
ὅπως μερικοὺς πλουσίους,
πατριώτας θαυμασίους,
ποῦχουν μόνον τὸ πουγγί των γὰρ Θεὸ καὶ γὰρ Πατρίδα.

Πρόσφερε μὲ φουκαριᾶδες
'στοῦ πολέμου τὴν ἀντάρα,
καὶ κυττάζων ταλαράδες,
ποῦ δὲν δίνουνε πεντάρα,
φράνας πρὸς τοὺς συγχρόνους:
ἐπιτάξτε καὶ τούτους
τοὺς γενναίους μεγαλοῦτους
ὅπως καὶ τοὺς ἡμίονους.